

Perdus & pernox in publica commoda sudas,
Das calamo effectum quod dare voce negas.
Nunc quæ Christifonum doceat ratio optima cultum,
Pro solita ingenii dexteritate refers.
Nunc Evangelii calamo mysteria pandis,
Quæ fuerant populo tradita voce tuo.
ISAIDÆ ex cultum calamo est interprete CARMEN,
Erutaq; è verbis pondera dia rei.
ANNE EDERA LUCET LIS VERNANS LONGIUS, IN RE
GRATIA? SUSPENDE hanc, vendibilemque, proba.
Sic te fama vehet, rapidis subducta quadrigis,
Æthereisq; addet carmine numinibus.

M. Joel Pinnovius, Poëta
Cæsareus.

Ad S. JEHOVAM veræ Ecclesiæ tutorem &
curatorem fidelissimum, PARODIA

Ad Oden 35. Lib. 1. Carm. Horatii.

O Diva, gratum quæ regis Antium &c.

JOVA! celsum qui regis æthera,
Potens vel imis eligere è locis
Iros egentes, atque Cæcos
Trudere de gradibus superbos:
Totius orbis machina te colit
Rerum PARENTEM te DONINUM maris,
Quicumque rostratis lacessunt
Cœruleum pelagus carinis:
Tete IMPERATOR, tete EPHORI & DUCES
Diviq; REGES, turmaq; PRINCIPUM,
Arcesq; & Urbes, & Lycæa,
Et COMITES metuunt potentes.
Tuere salvam ECCLESIOLE tuæ
Stantem columnam, ne Saranas frequens
Ad arma cellantes, ad arma
Concitet & tuum OVILE turbet.
Te semper ambit nostra precatio,
Caus acerbos aut tragicos ferens
Sûspirio alto, nec benignum
NUMEN abes, locuplesq; NUMEN.
Te firma SPES & sancta FIDES cruce
Stipata tristi quàm colit, ac EROS?
Tu CHRISTE mutata labantes
Mente viros DEUS ð reflectis.
Ac CARDINALES & MERETRIX retrò
ROMANA cedit, diffugiunt libris
Sacris relictis JESUITÆ
Bella movere bonis parati
Serves JEHOVA ð REX tua dogmata,
Serves CATECHISMUM MICROBIBLIA,
Servesq; Mystas orthodoxos,
ARNTIADENq; vetuum ministrum.
Heu noxiarum & nos scelerum pudet,
O CHRISTE! Quid nos improba tecimus
Ætas? Quid intactum maligni
Liquimus? Ecce ferox jberus
Metu absq; CHRISTI jam turrit, & sacris
Haud parcitaris: ð utinam tuo
Furore contundas SVITAS
PAPICOLAS, sociosq; CALVI.

AD CHRISTIANOS ORTHODOXOS.

Έρρον εν ανθρώποις, ωείκλυτόν έστι, νομαδίην
Ζωαδότη ψυχάς Χριστῶ Πισταμένως.
Hð Ευαγγελίο μελίρρυτα δόγματα πῶσιν
Ανδράσιν ὀρθοποιεῖν, ηἰδὲ γυναῖξι σοφῶς,
Κ' αἰπθικῆς ἀγνοῖς ἀδρείως ρήμασ' ἐλέγχάν,
Ὡς γένθ' ἀθρώπων ἔκ δολωλί ὄλον.
Σωτήρ ἔν Χριστῶς πῶς κύρυκας ἀγαυῶς
Ουρανόθεν πέμπη ἡραθῶιο λόγῶ.
Οὐ παυδῶντες λαῶς δρετῶς πῶς ἀγαυῶς,
Καὶ πῶς ὁμοφροσύνη, πῶς ἔστ' ἰσοφροσύνη,
ἔν κλυτῇ δισβῶν λάμψῶσιν ἐγέρσῃ, ἰερασῶν
Ὡς λάμπη, λαμπρῶ Ηελίοιο φῶθ'.

Εν τῶτῶ τάχῃ πῶτε δ' ὀφρονες ἐδῶλον ἀραυῆ
Ποιμένα ΚΕΛΛΑΪ ὌΝ ἈΡΝΤΙΟΝ ὀψόμεθα,
Καὶ γδ' Χριστιανοῖσι καλοῖς ἔργοισι λόγοισι
Ὡς ἀστὴρ λάμψῃ ἔλιθ', ὑψιφανῆς.
Χριστιανοῖς ὀρθῶν καὶ ἀληθῶν δεικνυσιν οἶμον,
Χριστῶ ἀληθείας ἡγεμόν' ἐπαόμενθ'.
Μὲνθ' ὈΔΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ πρὸς τὸν θεόν, ἡδὲ ἈΤΡΕΚΕΙΝ'
Κ' ἔδὲν ἔχουσι τίλθ' ΖΩΗ ὀδ' ἀμμιπίλῃ.
Ὡς πῶρ ἀνθρ' θείῃ πολυίδρις ἐνέγραφε βίβλων
ἈΡΝΤΙΑΔΗΣ πῶς ἄξιθ' αἰε κλυτῆς,
Τῶ λόγῳ ἡραθῶ ἰσομοσῶν ψῶμασ' ἐλέγχῃ,
Σφάλματ' αἰπθικῶν δεικνυσιν αἰρετικῶν,
Βυλόμειθ' δῆμον ἄσιν ἐμμεναί, ἔκ δολωλίθ',
Καὶ καθαρῶς κρατῶν τὸν ΘΕΟΝ ἐσκαλέθῃ;
Τῶνεκα ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ἰσογλωσσῶν ἔργῶ βίβλων,
Καὶ τῶς αἰρετικῶς βιάθῃ πρὸς κέρρακας,
Καὶ ταύτην πῶς πολυίδρις ἔργῶ βίβλων
Ψαλμῶν, ἔς βασιλῶς διθ' αἰε δαδῖθ',
Καὶ μελθ' ἀπ' ἰπῶς Φιλοπῶνθ' καὶ πολυπῶνθ'
Καὶ ἰσοσῶν αἰε ψάθῃ ἈΡΝΤΙΑΔΗ
Ὀπῶς ἰσοσῶν ὀκδοῖθ' τοῖς ἰσοσῶν
Χρησῖμα τοῖς ναοῖς, χρῆσῖμα πῶσι νεοῖς.

Ad reverendum & clarissimum Dominum
EPHORUM nostrum Paraphrasis ad Epist. 4.

Lib. 1. Epistol. Horatii :

Albi nostrorum sermonum candidè judex &c.

ARNTI sanctorum sermonum candidè mysta,
Quid nunc te dicam CELLIS facere indyta in urbe?
Scribere, doctorum quæ magna volumina vincant?
An DOMINI ex sylvis herbas captare salubres?
Promentem, quicquid Cellano est agmine dignum?
Curantem, quicquid dignum est Pastore verendo?
Non tu corpus habes sine pectore? Dii tibi acumen,
Diiq; tibi ingenium, dicendi artemq; dederunt.
Quid cupiet docto hoc Ecclesia majus JANO,
Quæ canere & sari didicit, quæ novit, item quem
Gratia & Eusebie & constans comitatur Alethe,
Cuiq; valetudo & robur donatur ab astris,
Et sanus vicus non deficiente culina?
In SPE, sinceraq; FIDE, absq; timore in AMORE
Deniq; crede diem tibi dilucere supremum,
Grata tibi, quæ tu SPE constanti expetis, astira,
Gaudiaq; haud ullos fines habitura dabuntur.
NUMEN ibi sanctum cernes hominesq; beatos,
Æthereas mentes renovatâ ibi tu ante vises,
atq; Antichristi ridebis de grege porcos.

M. Jacobus Fverhardi, Peccels-
heimiâ-Paderbornensis Westpha-
lus, Scholæ Cellensis Rector, An-
no 1616.

VI.

Dispeream ISAIDIS si quemquem reddere PSALMOS
Et Zelo atque stylo plenius audierim;
Quàm te, magne ARNDES! decus immortale sacra-
Ordinis, ingenii dexteritate valens:
Sic numero, nervo, momento, & pondere rerum
Scripta tua ornas; & singula voce animas.
Hoc vidit, nostri, GERHARDUS, gloria Ludi,
Miratus studium, judicijq; fidem.
Elogioq; librum meritò celebravit, & optat
Annosam vitam IANE subinde tibi.
Ergo meas laudes frustra addo Patrone colende,
Ipse satis pollens laudis honore tuæ.
Hoc unâ precor ut CALEBIMOSISq; senectam
Vivas, ulterius notificesq; libris.

Debit. observantia ergò adjiciebat

Wilhelmus Eggelingius, Cellâ-Saxo
in incluta Salana S.S. Theol.
Studiosus.

VII. Scri-